

**УДМ
РАБН**
1.

УДИ АЛЪН

— 1. —

Ако
импресионистите
бяха зъболекари

This translation published by arrangement with Random House,
an imprint of Random House Publishing Group,
a division of Random House, Inc.

WOODY ALLEN
Getting even, Without Feathers
© By Woody Allen

© Борис Дамянов, превод, 1982, 1997, 2008 г.,
Георги Шарабов, превод, 1997, 2008 г.,
Теодор Михайлов, превод, 2008 г.
© Явора Паунова, библиотечно оформление и корица, 2008 г.
© Книгоиздателска къща „Труд“, 2008 г.

ISBN 978-954-528-777-0

Превод

Борис Дамянов,
Георги Шарабов,
Теодор Михайлов

КНИГОИЗДАТЕЛСКА КЪЩА **trud**, 2008

КВум

СМЕ

1971

Списъците на Метерлинг

Издателство „Винъл и синове“ най-сетне публикува дългоочаквания първи том от списъците с прането на Метерлинг („Сборник списъци с прането на Ханс Метерлинг“, т. I, с. 437, с предговор от 32 страници, индекс, цена 18,75 долара) с компетентен коментар от Гюнтер Айзенбуд, известен изследовател на Метерлинг. Издаването на списъците отделно, преди да излязат и четирите обемисти тома събрани съчинения, е не само достойно за похвала, но и много умно дело, защото тази безкомпромисна и блестяща книга веднага ще погребне неприятните слухове, че след като обра богатите плодове от романите, пиесата, записките, дневниците и писмата на Метерлинг, „Винъл и синове“ се опитва да изрови още печалба от същата златна мина. Злите езици не са си направили добре сметката! Защото още първият списък с пране на Метерлинг

Списък № 1

6 чифта шорти

4 юнашки фланелки

6 чифта сини чорапи

4 сини ризи
2 бели ризи
6 носни кърпи
(без колосване)

дава ясна и почти пълна представа за личността на този буен гений, известен на съвременниците си като Перкото от Прага. Списъкът е бил нахвърлян, когато Метерлинг пише „Изповедите на чудовищното сирене“ – зашеметяваща философска творба с огромно значение, в която той доказва, че Кант не само не е бил прав за Вселената, но и не си е плащал сметките. Неприязънта на Метерлинг към колосаните дрехи е била характерна за онова време и когато му върнали вързоп в доста вдървено състояние, той се оклюмал и изпаднал в депресия. Хазайката му фрау Вайзер доверила на приятели, че „хер Метерлинг не излиза от стаята си с дни и ридае, защото са колосали шортите му“. Преди време Бройер установи връзка между твърдото бельо и постоянното подозрение на Метерлинг, че мъже с двойни брадички разпространяват слухове за него („Метерлинг: Параноидна депресивна психоза и ранните списъци“, изд. „Цайс Прес“). Темата за неспазването на инструкции се появява в единствената пиеса на Метерлинг – „Астма“, в сцената, когато Нидълман подава по грешка прокълнатата тенис топка на Валхала.

Очебийната загадка във втория списък

Списък № 2
7 чифта шорти
5 юнашки фланелки
7 чифта черни чорапи
6 сини ризи
6 носни кърпи
(без колосване)

са седемте чифта черни чорапи, тъй като отдавна се знае, че Метерлинг е бил едва ли не влюбен в синия цвят. И наистина, дълги години само споменаването на друга краска е можело да го вбеси както в случая с поета Рилке, когото той блъснал с главата надолу в една лайнарка, защото му казал, че харесва жени с кафяви очи. Според Анна Фройд („Чорапите на Метерлинг като израз на фалическата майка“, публ. в журнала „Психоанализа“, бр. ноември 1935 г.) внезапното му увлечение по чорапи с мрачен цвят било свързано с мировата скръб, която го била налегнала след така наречения инцидент в Байройт. Там по време на първото действие на „Тристан“ той кихнал и въздушната струя отвяла тупето от главата на един от най-богатите благодетели на операта. Всички в залата го погледнали с отвращение, но Вагнер го защитил със станалата вече крилата фраза: „Всички кихаме“. Тогава Козима Вагнер се обляла в сълзи и обвинила Метерлинг, че саботира творческите изяви на съпруга ѝ.

Няма никакво съмнение, че Метерлинг е имал задни мисли спрямо Козима Вагнер. Известно е, че веднъж в Лайпциг той взел ръката ѝ в своята, а четири години покъсно в Рурската долина сторил същото. По време на буря в Данциг направил непочтена забележка относно прасците ѝ и тогава тя решила, че е по-добре да не го вижда повече. Метерлинг се прибрал у дома покрусен и седнал, та написал „Мислите на едно пиленце“. Оригиналният ръкопис подарил на Вагнерови с посвещение. Когато разбрал, че те използват труда му, за да си подпират крака на кухненската маса, Метерлинг съвсем оклюмал и минал на черни чорапи. Хазайката му как ли не го умолявала да се върне към любимия си син цвят или поне да опита с кафяв, ала той я наругал: „Млък ма, курво! Да не искаш да нахлузя калцунни на разноцветни ромбчета?“

Списък № 3

- 6 носни кърпи
- 5 юнашки фланелки
- 8 чифта чорапи
- 3 долни чаршафа
- 2 калъфки за възглавници

В третия списък за първи път се появява спално бельо. Метерлинг много си падал по него, но най обичал калъфките за възглавници, които със сестра си като деца надявали на главата си и играели на призраци, докато един ден не се спянал в някакъв камък и едва не се пребил. Метерлинг обичал да спи на прани чаршафи досущ като героите от романите му. Хорст Васерман, импотентният ковач от „Филе от херинга“, убива човек, защото спалното му бельо не било сменено, а Джени от „Пръста на пастира“ е готова да легне с Клайнман (когото мрази, тъй като разтрива майка ѝ с масло), „щом това ще стане между меки чаршафи“. Истинска трагедия е, че перачницата нито веднъж не е обработила чаршафите по вкуса на Метерлинг, но е пълен абсурд да се твърди, както Пфалц например, че ужасът от този факт му е попречил да завърши „Накъде си се запътил бе, кретен“. Метерлинг се е наслаждавал на удобството да дава чаршафите си за пране навън, но не е бил зависим от това.

Всъщност онова, което е попречило на Метерлинг да довърши дълго обмисляната книга с поезия, е била нещастна любов, което личи от известния четвърти списък.

Списък № 4

- 7 чифта шорти
- 6 носни кърпи
- 6 юнашки фланелки
- 7 чифта черни чорапи
(без колосване)
- Специална 12-часова поръчка*

През 1884 г. Метерлинг срещнал Лу Андреас-Саломе и изведнъж, както виждаме, е започнал да се пере всеки ден. Запознал ги Ницше, който казал на Лу, че Метерлинг е или гений, или идиот, и я помолил, ако може, да разбере кое от двете. По онова време специалните 12-часови поръчки за пране ставали все по-популярни на континента, особено сред интелектуалците, и Метерлинг приветствал нововъведението. Ако не друго, услугата поне се извършвала в срок, а Метерлинг просто бил влюбен в точността. На срещи винаги отивал по-рано – понякога с дни преди уречения час, та се налагало да му търсят стая и да го настаняват. Лу също обичала всеки ден да получава чисто пране. Радвала се на пратките като малко дете и често извеждала Метерлинг на разходка в гората, където заедно разопаковали току-що пристигналия вързоп. Тя обожавала неговите юнашки фланелки и носни кърпи, а шортите му направо боготворяла. Веднъж писала на Ницше, че шортите на Метерлинг са най-върховното нещо, което някога била виждала, по-върховно дори от „Тъй рече Заратустра“. Ницше реагирал на това като истински джентълмен, но винаги завиждал на Метерлинг заради бельото му и казвал пред приятели, че го намирал „крайно хегелианско“. Лу Саломе и Метерлинг скъсали след Големия петмезен глад през 1886 г. и докато той не ѝ простил, тя никога не пропускала да отбележи, че в „неговия мозък има места, по-гладки и от изопнат болничен чаршаф“.

Списък № 5

- 6 юнашки фланелки
- 6 чифта шорти
- 6 носни кърпи

Петият списък е вечната загадка за изследователите най-вече защото в него изобщо липсват чорапите. (Година по-късно Томас Ман бил дотам обсебен от този въпрос, че